Salzburg (?), 1. Hälfte 13. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8475
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

concessum uiderint. Non est inquit
hec equa religio. que psonas accipit. di
uites honorat. ⁊ sic concipit detestanda
puerilitas in monasterio ubi q̃ntũ possiũt
fiunt diuites laboriosi fiant pauperes de
licati. In mensurã queriũt uoluptatis
ũ necessitatis. Quatuor psimilitudinẽ
dicunt mãsure cẽ. ⁊. mãsura auaricie ⁊
uoluptatis. Mensura dispensatõis ⁊ ne
cessitatis. In his lex que inter uendentes
⁊ emẽtes habet psimilitudinẽ potest de
signari. Auaricie mãsura ẽ nimia par
citas. Mensura necessitatis [illegible] suf
ficiens equalitas. Mensura di[illegible] pensa
tionis benignitas. Mensu[illegible]ra ũ
uoluptatis. superfluitas. dua[illegible]rica
subtrahit necessitati. uoluptas excedit
necessitatẽ. dispensatio necessitati mise
ricordiẽ addit. necessitas debitũ indi
gentie reddit. Solent mercatores duab
q̃ndoq; mãsuris uti. Vna q̃ uendentes sua
distribuunt. q̃ minor ẽ. Altera ũ q̃ emẽ
tes aliena recipiunt. ⁊ hec maior est.
Maior est ⁊ minor ẽ proximo. Sic q̃dam
plati auaricie ⁊ uoluptati mãsura utent
es. ⁊ nimie parcitatis uasculo subiectis
ministrant. Ipsi aũ pleno superfluitatis
utriuẽ modo. Parcitatẽ pdicant sub
iectis. ⁊ ipsi uoluptatẽ sequunt. Sicut ⁊
alij mercatores. q̃ rectis utentes mãsuris.
emẽti minus ex sola benignitate ẽpendũt.
Quis benignitas quoriũdã platorũ
cõpatẽ. q̃ cũ subiectis necessaria prude
ant. addunt etiã q̃ndoq; minus pfectis
aliqua uoluptuosa ne deficiant. Vtinã
⁊ in domo religionis mãsura discretio
nis. hec ẽ enim mãsura q̃ singlis sufficiẽs ẽ.

De numero autẽ ferculorũ
certa nob cõsideranda ẽ ratio.
ne si minus alicui offerat sit ingratũ. aut si
numerositatẽ ferculorũ concedis. uiciũ
superfluitatis incurrit. In diebus g̃ ieiunio
rũ duo ferculla cocta sufficiant. ⁊ sicut aut
beatus benedictus q̃ ũ possiunt ex uno. ex alio
reficiantur. Terciũ ex nascentibus ĉte seu ex
alio aliq̃ qd crudũ uesci possit. In ceteris ũ
diebus preter causã quã sup dicimus duo fer
cula cocta. in cena ũ unũ crudũ. Preter hec
autẽ sunt ⁊ alia pietatis ferculla. q̃ ad pla
torũ dispensationẽ pertinent. Licet enim p
latis pter hec que cõcessa sũt aut fratribus gene
ralitẽ aut alicui clemẽtia sua aliq̃d ex con
descensionis benignitate tãsumitte. nec
tamẽ eis in iustitiã uideri debet q̃ si fecit aliq̃
cõsuetudo fortiores. si minus patiuntur laborẽ aliq̃ci
eius pietas magistri prudeat.

Vobis autẽ fratribus dicitur. ũ sit notabilis
habitus ũ affectatis uestibus placet ⁊
mentibus. Quatuor autẽ sunt i habitu religio
nis notabilia. ⁊. utilitas. superfluitas. pauci
tas. ⁊ pciositas. In utilitate. uana glã. ⁊ simu
latio. In pciositate. superbia aut delectatio.
In paucitate. incolentia seu despectio. In
superfluitate ũ amor seli. ũ amor di. amor
platis. ũ pad̃ si notat. Vtinã g̃ mediocr
itatis mãsura. ⁊ auditum aplm dicentẽ. Non
in ueste inquit pciosa. ⁊ iheronimus cõtra
iouinianũ monachũ. Grandis inquit ex
ultatio ẽ aiẽ. cũ paruo cõtentus fuerit. mũ
diũ habẽ sub pedibus. ⁊ omnẽ ei potentiã.
epulas. ubidines. ppẽ q̃ diuitie cõparantur
utilibus mutare calis. ⁊ grossiori tunica cõ
pensare. Qui enim induunt mollibus. ⁊ do
mibus regũ sũt. In deserto ũ ũ uestitus suauis
tas ⁊ asperitas queri debet. Vnde laud au
gustinus. Furor inquit de uestis pciosa. sit
ieronimus. Saccus inquit ⁊ ieunium. arma